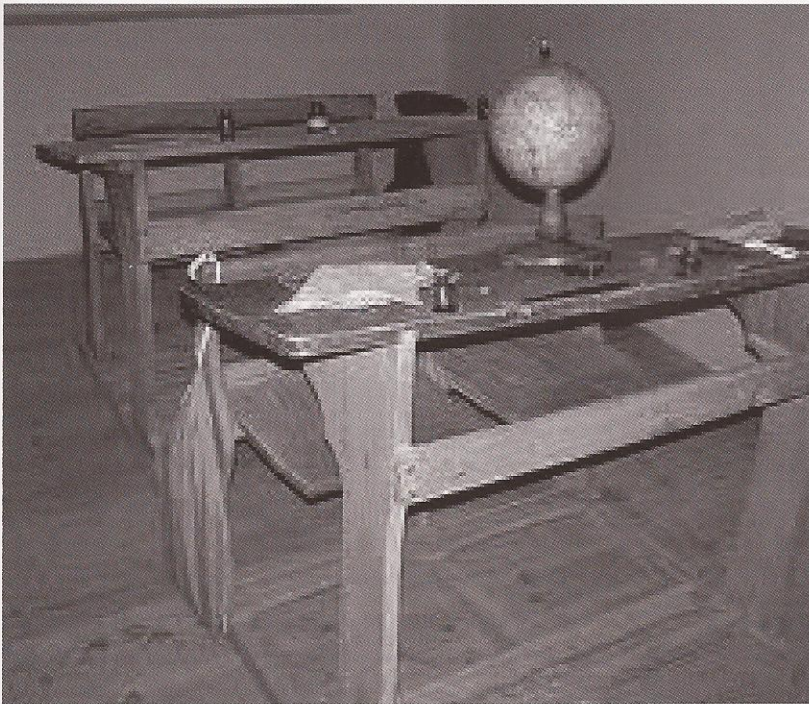

COMO ERAMOS

Por: Lolita Agúin

- A ti déixanche falar na casa?
- A min si, sen gritar, sen preguntar, sen falar cando falan os maiores, sen falar cando teño a boca chea...
- Chea de que?
- Ti pareceas parvo. De que vai ser?
- E a ti...

Miña nai chamoume cedo para ir á escola pero eu non pensaba ir.

O día antes escachei unha botella de tinta da que facía a mestra mesturando po con auga. Era unha botella moi grande que poñía por fóra Anís del Mono, por iso o chan quedou todo esborrachado de cor. Estaba moi asustado. Vaia castigo que me esperaba.

Oín que me chamaban. Era Pacucho...

- Espera que xa imos xuntos á escola.
- Pero eu hoxe non vou, *fagho ghata*
- Por que?
- A ti que che importa.
- E que me dás se vou contigo a *faser ghata*?
- Douche estampas de Salsafrán.
- Non, desas non *axunto*.
- Pois douche un trompo de buxo que é *lansiño, lansiño*.

- Non, xa teño
- E logho, que queres?
- Quero unha estampa de Zamora, o porteiro do *Madri*!
- Que listo!. Non, non cha dou.
- Entón non vou contigo.

-Ben, douche estampas do cine, teño de *Fu-manchù*, de *Tarzán*...

-Tampouco quero, teño unha caixa chea das que reparten ao saír da misa.

-Ben, arrea *pa* ti! Entón *fagho ghata* eu solo.

Empecei a camiñar dándolle *trompetadas* ás pedras que había polo camiño. Ía cantando en voz baixiña: "*A un sevillan sevillano cuatro hijas le dio Dios y tuvo la mala suerte que ninguna fue varón, que ninguna fué varón*....."

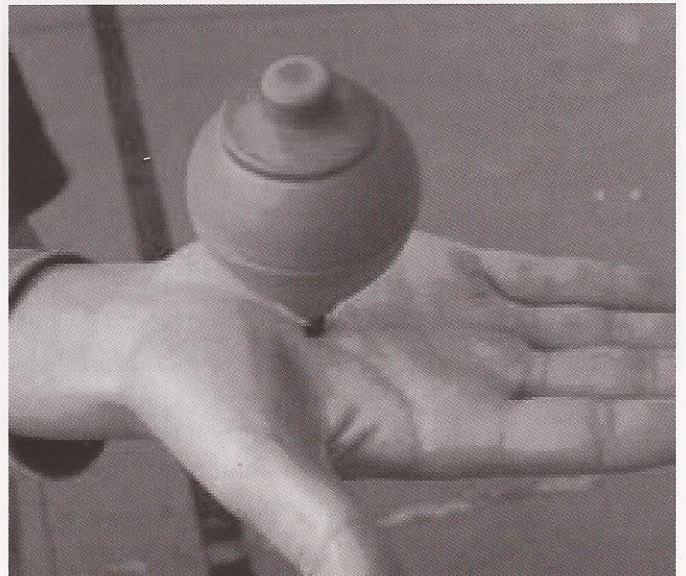
-Manolo! Manolo! Dame o trompo *lansiño* e vou contigo.

-Ai que ben, e a onde vamos?

-Podíamos ir a ver un defunto.

-Non, eu non vou, dáme medo. -Pois os mortos non fan mal a ninguén, di miña avoa que os que fan mal son os vivos.

-Si pero o meu curmán Moncho díxome que ás veces se che aparecen de noite aos pés da cama envoltos nunha saba branca e asústante.

-Vamos, non teñas medo que ves comigo! Eu non lle teño medo a nada!

Pacucho pra si: -Que ghabacho;

Entramos nunha sala onde estaba o defunto cunha candea a cada lado. No fondo a tapa da caixa apoiada nun pano negro. Enriba da caixa, unha taboíña cunha cunca de auga bendita cun ramo de oliveira. Cada vez que entraba alguén mollaba a fronte e asperxía a auga por enriba dos familiares que estaban ao redor do defunto. Pacucho esqueceu o medo e empezou a botar auga bendita, non só aos familiares, senón a toda a

xente que se lle puxo a xeito... Alguén nos colleu polas orellas e botounos á rúa sen contemplacións.

A Chuco quedoulle a certeza, que non había que ter medo aos mortos.

-Mira xa saen da escola.

-Velos aí veñen os da Praza de Arriba -dixo Pacucho, podíamos ir a xogar á pelota con eles?

-Non quero xogar con eles, andaron ao currelo comigo e fixéronme un pote.

-Onde? .

-Ti pareses parvo, ónde vai ser? Na cabeza. Como sanghraba moito, a miña avoa botoume azucre moreno con aughardente na ferida. Que bo estaba!

-Logho probáchelo?

-Claro

-Gran cousa ... a min danme xerez Sansón con ovos batidos e azucre cando teño catarro, tamén me poñen aughardente na moa cando a teño furada, e tamén cando me doe a barrigha por comer bruños verdes. E logho, a ti non che dan?

Á tarde fomos para o peirao. Collemos casapos, vellos e lenghuadiños rebuscando entre os montóns de pateiros que traían as dornas.

Asámolo todo nunha fogheirada nos Cons das Señoritas ..., estaban neghros de fume e, tamén sabían a fume,. E, cando acabamos de comelos, estabamos afumados nós tamén.

-Vamos a lavarnos ao pío da nosa horta? -dixen eu.

Collín na casa unha pastilla de xabón da Toxa -,como non,- forma parte da nosa pel. Coa forza da augha empezou a facer espuma. Cada vez crecía máis e máis e, ao pouco non nos viamos uns aos outros, só había espuma ao noso redor, todos estabamos somerxidos nela e metíasenos pola boca, polos ollos, polo nariz..... Atchisssssssssssssssss!!!. Socorro!!!.... afogo!

Un mundo de espuma enchíao todo.

Empezaba a ter conciencia do que me rodeaba ..., non, non había horta, nin pío, nin amigos xogando coa espuma, non estabamos neghros de fume, non me entraba espuma polos ollos, non afoghaba, ou si?

... Atchisssssssss!!!, socorro!!!.... Afogo!!!.... Espertei.

...Soaba unha radio e comecei a oír unha sarta de acontecementos -alguén falaba-

Que dicía aquel insensato?

...-Crise, despedimentos a esgalla,.. Crise, os xuíces acusados, ..Crise, os que rouban absoltos, ..Crise, pobreza, ...Crise, apertarse o cinto...Crise, a democracia para atrás.....

..... Unha mágoa. Por que non habería espuma?